Ջեյն Մաքբրայդ
(Հիմնված է իրական պատմության վրա։)

Մենք միասին կանենք այդ

Աննին վախենում էր հաճախել Երիտասարդ կանանց միություն։

Այս պատմությունը տեղի է ունեցել ԱՄՆ-ում։

Աննին տրորում էր իր զգեստի կտորը։ Նա փորձեց լսել խոսողներին։ Բայց նրա ստամոքսում նյարդային թրթռոցի զգացում կար։

Այսօր այն օրն է, երբ Աննին սկսելու է գնալ Երիտասարդ Կանանց խումբ։ Նա դասարան էր գնալու հաղորդության ժողովի ավարտից անմիջապես հետո։ Բոլորն ասում էին Աննիին, որ նա պետք է ոգևորված լինի, բայց փոխարենը նա վախենում էր։

Նա նայեց Թամիին՝ իր մեծ քրոջը։ Թամին երեք տարի Երիտասարդ կանանց խմբում էր և սիրում էր այն։ Նա միշտ ասում էր Աննիին, թե որքան հիանալի է այն։ «Դու այնքան շատ ընկերներ կունենաս»,- ասում էր Թամին։ Այն տարբերվում է Երեխաների միությունից։ Այն գրեթե նման է մեծահասակների խմբին»։

Բայց Աննին նման չէր իր քրոջը։ Թամին սիրում էր նոր մարդկանց և նրա համար հեշտ էր ընկերանալ։ Աննին լուռ էր և ավելի շուտ կնախընտրեր կարդալ կամ նկարել, քան խոսել ուրիշների հետ։

Աննին դեմքին ակնե ուներ, և ամաչում էր իր տեսքից։ Նա հատուկ կրեմ էր օգտագործել, որն օգնել էր։ Բայց մաշկի վրայի կարմիր հետքերը չէին անցնում։

Հաղորդության ժողովից հետո Աննին ոտքը կախ գցեց միջանցքում։ «Ես չեմ կարող գնալ Երիտասարդ կանանց խումբ այսօր»,- ասաց նա մայրիկին ու Թամիին։

Մայրիկն անհանգստացած տեսք ուներ։ «Ես կարծում էի՝ դու ոգևորված էիր Երիտասարդ կանանց մոտ տեղափոխվելու համար։ Ի՞նչ պատահեց»։

«Ես չգիտեմ որևէ մեկին այդ չափահաս աղջիկներից»։ Աննին հպվեց իր դեմքին։ «Եվ նրանք հավանաբար կծիծաղեն, երբ տեսնեն ինձ»։

Մայրիկը գրկեց Աննիին։ «Հիշիր, որ Թամին էլ է այնտեղ լինելու»։

«Ես նման չեմ Թամիին»,- պատասխանեց Աննին։ Նա նայեց իր քրոջը։ «Քեզ մոտ լավ է ստացվում մարդկանց հետ խոսելը»։

«Ես գիտեմ, որ դժվար է գնալ նոր դասարան», - ասաց Թամին։ Բայց մենք միասին կանենք այդ։ Ես էլ էի վախեցած, երբ սկսեցի Երիտասարդ Կանանց խումբ հաճախել։

Աննին լայն բացված աչքերը հառեց Թամիի վրա։ Թամին միշտ այնքան քաջ էր թվում։ Նա նույնիսկ փորձարկման էր գնացել իր դպրոցական մյուզիքլի համար և ստացել էր գլխավոր դերը։ Աննին այդպիսի բաներ չէր անում։ Նա ուղղակի փորձում էր աննկատ մնալ։

«Բայց դու երբեք չես վախենում», - ասաց նա։

Թամին ժպտաց։ «Իհարկե, ես էլ եմ վախ զգում։ Ես վախ էի զգում, երբ փորձարկման գնացի մյուզիքլի համար։ Գիտե՞ս, ինչ արեցի»։

Աննին շարժեց գլուխը։

«Ես աղոթեցի և արեցի այն ամենը, ինչ կարող էի։ Ես նաև օգնում էի մյուս երեխաներին։ Թվում էր, որ նրանցից շատերը ևս վախենում էին՝ ճիշտ ինչպես ես։ Երբ օգնեցի ուրիշներին քաջ լինել, և դա օգնեց *ինձ* նույնպես քաջ լինել»։

Աննին մտածեց այդ մասին։ Արդյոք կարո՞ղ էր ինքն անել այն, ինչ Թամին էր արել, և օգնել իր դասարանի մյուս աղջիկներին չվախենալ։

«Կարծում ես, կարո՞ղ ես այսօր գնալ Երիտասարդ կանանց խումբ»,- հարցրեց մայրիկը։

Աննին խոր շունչ քաշեց։ Ապա գլխով արեց։ Նա կարողացավ անել դա։

Աննին և Թամին քայլեցին դեպի Երիտասարդ կանանց դասարան։ Աննին նայեց մյուս աղջիկներին։ Նրանցից մի քանիսը նյարդայնացած էին երևում։ Ջուլին մազերի մի փունջ էր ոլորում իր մատի շուրջը, մինչդեռ Էրիկան կրծում էր եղունգները։

Աննին մտածեց, թե ինչպես կարող էր օգնել։ Նա գնաց և նստեց Ջուլիի կողքին։ «Դո՞ւ էլ ես նյարդայնացած»,- շշնջաց Աննին։ «Լավ կլինի»։

Ջուլին ժպտաց, և Աննին ժպտաց ի պատասխան։ Այժմ Աննին ավելի քիչ էր վախ զգում։ Միգուցե Երիտասարդ կանանց խմբում լինելը իսկապես կարող էր հրաշալի լինել։ ●